

Chemical and Quality Indices of Common Carp Meat Reared in the Biofloc System during the Refrigerated Storage Time

ARTICLE INFO

Article Type

Original Research

Authors

Bakhshi F.¹ MSc,
Rahmani Farah K.² PhD,
Najdegerami E.H.* PhD,
Manaffar R.² PhD,
Tukmachi A.³ PhD

How to cite this article

Bakhshi F, Rahmani Farah K, Najdegerami E H, Manaffar R, Tukmachi A. Chemical and Quality Indices of Common Carp Meat Reared in the Biofloc System during the Refrigerated Storage Time. Journal of Fisheries Science and Technology. 2018;7(1):41-48.

*Biology Department, Sciences Faculty, Urmia University, Urmia, Iran

¹Artemia & Aquaculture Research Institute, Urmia University, Urmia, Iran

²Aquaculture Department, Natural Science Faculty, Urmia University, Urmia, Iran

³Department of Microbiology, Faculty of Veterinary, Urmia University, Urmia, Iran

Correspondence

Address: Biology Department, Sciences Faculty, Urmia University, Urmia, Iran

Phone: -

Fax: -

e.gerami@urmia.ac.ir

Article History

Received: December 20, 2016

Accepted: December 12, 2017

ePublished: March 20, 2018

ABSTRACT

Aims Biofloc system is the usage of microorganisms such as heterotrophic bacteria, algae, dietary zooplanktons, and protists, which disintegrates and consumes reared aquatics propagation and non-eaten foods in ponds and increases the productivity of developed ponds as a modern aquaculture system. The aim of this study was to investigate the quality of common carp meat reared in the biofloc system during the refrigerated storage time ($4\pm1^{\circ}\text{C}$).

Materials & Methods In this experimental study, 300 common carps were fed for 9 weeks by commercial food (control) and 3 experimental treatments were fed, and the quality indices of meat were evaluated. The data were analyzed by SPSS software 21, using Duncan's multiple range, one way ANOVA, and Tukey post hoc tests.

Findings The lowest meat taste quality was observed in sugar beet molasses treatment and it had a significant difference with other treatments ($p<0.05$). No significant difference was observed in case of sensorial parameters and cooking loss percentage in fish meat ($p>0.05$). Control and sugar beet molasses treatments showed the lowest and highest skin redness index values, respectively. Thiobarbituric acid (TCA) value significantly increased and decreased in control and biofloc treatments, respectively, over storage time ($p<0.05$). Sulfhydryl and TCA soluble peptides values decreased during refrigerated storage time ($p<0.05$).

Conclusion The biofluid system has a positive effect on the quality of common carp meat reared during the refrigerated storage time and increases its shelf-life.

Keywords Common Carp; Biofloc System; Meat Quality; Carbon Resources

CITATION LINKS

[1] Evaluation of biofloc technology application on water quality and production performance of Red Tilapia *Oreochromis* ... [2] Development of a Recirculation System and Diet for the Culture ... [3] Growth, non-specific immunity and disease resistance of *Labeo rohita* against *Aeromonas* ... [4] Effect of biofloc technology on growth, digestive enzyme activity, hematology, and immune response of genetically improved ... [5] Bio-filters: The need for an new comprehensive ... [6] The basics of bio-flocs technology: The added value for ... [7] The effect of different carbon sources on the nutritional value of bioflocs, a feed for ... [8] The application of biofloc technology in intensive culture of common carp ... [9] The Possibility of Partial Replacement of Olive Pomace with Some Dietary Items of Rainbow ... [10] Sensory, chemical, microbial load and fatty acid composition changes of Silver carp (*Hypophthalmichthys molitrix*) after thermal ... [11] The biofloc technology (BFT) in indoor tanks: Water quality, biofloc composition, and growth ... [12] Effects of background color on growth performances and ... [13] Protein powder production of common tilapia and the possibility of its application in the ... [14] Physicochemical and sensory quality changes ... [15] Evaluation of imposed stress levels and meta quality ... [16] Tissue sulfhydryl ... [17] Determination of serum proteins by ... [18] Microsomal lipid ... [19] Effects of different freezing treatments on ... [20] Effects of molasses as a sugar substitute ... [21] Effects of biofloc on growth performance, digestive enzyme activities ... [22] Gel forming and physicochemical properties of protein recovered ... [23] Effect of diet containing probiotic on the ... [24] Effects of β -glucan and *Bacillus subtilis* ... [25] Active and intelligent packaging food -Research and development ... [26] Effects of freezing and two thawing methods on food ... [27] Sustainable aquaculture in ponds: Principles ... [28] How pH causes paleness or darkness in chicken ... [29] Combination effect of phosphate and ... [30] Safety and quality issues in ... [31] Combined effect of light salting ... [32] Growth, digestive activity, welfare, and partial cost-effectiveness ... [33] Ice-glazing of frozen shrimp using chitosan ... [34] Fish consumption and all-cause mortality...

شاخص‌های شیمیایی و کیفی گوشت ماهی کپور معمولی پرورش‌یافته در سیستم بیوفلک طی دوره نگهداری در یخچال

فریده بخشی MSc

پژوهشکده آرتمیا و آبی پروری، دانشگاه ارومیه، ارومیه، ایران

کاوه رحمانی فرج PhD

گروه شیلات، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه ارومیه، ارومیه، ایران

ابراهیم حسین نجد گرامی PhD

گروه زیست‌شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه ارومیه، ارومیه، ایران

رامین مناف‌فر PhD

گروه شیلات، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه ارومیه، ارومیه، ایران

امیر توکمه‌چی PhD

گروه میکروبیولوژی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه ارومیه، ارومیه، ایران

چکیده

اهداف: سیستم بیوفلک، استفاده از میکروارگانیسم‌هایی مانند باکتری‌های هتروتروف، جلبک‌ها، زئوپلانکتون‌های غذایی و آغازیان است که مواد دفعی آبزیان پرورشی و غذای خورده‌نشده در استخرها را تجزیه و مصرف می‌کنند و به‌عنوان یک سیستم مدرن آبی‌پروری موجب افزایش بازدهی استخرهای پرورش شده است. هدف این تحقیق، بررسی کیفیت گوشت ماهیان کپور معمولی پرورش‌یافته در سیستم بیوفلک طی دوره نگهداری در یخچال بود. ($C1 \pm 4^\circ$)

مواد و روش‌ها: در تحقیق تجربی حاضر، ۳۰۰ قطعه بچه ماهی کپور معمولی به‌مدت ۹ هفته، با غذای تجاری (شاهد) و سه تیمار آزمایشی، تغذیه شده و سپس شاخص‌های کیفی گوشت ماهیان مورد بررسی قرار گرفت. تجزیه و تحلیل داده‌ها با نرم‌افزار SPSS 21 و توسط آزمون چنددامنه‌ای دانکن، آنالیز واریانس یک‌طرفه و آزمون تعقیبی توکی انجام شد.

یافته‌ها: پایین‌ترین کیفیت طعم گوشت ماهی در تیمار ملاس مشاهده شد و با سایر تیمارها اختلاف معنی‌دار داشت ($p < 0.05$). در حالی که در سایر پارامترهای حسی گوشت پخته و درصد افت پخت، هیچ گونه اختلاف معنی‌داری بین تیمارها مشاهده نشد ($p > 0.05$). تیمار شاهد و تیمار بیوفلک ملاس به‌ترتیب کمترین و بیشترین شاخص قرمزی رنگ پوست را داشتند. با افزایش دوره ماندگاری میزان تیوباربیتریک‌اسید در تیمار شاهد و در تیمارهای بیوفلک به‌ترتیب افزایش و کاهش معنی‌دار داشت ($p < 0.05/0$). مقادیر سولفیدریل و پپتیدهای محلول در تری‌کلرواستیک‌اسید با گذشت زمان نگهداری ماهی‌ها کاهش یافتند.

نتیجه‌گیری: سیستم بیوفلک در کیفیت گوشت ماهیان کپور معمولی پرورش‌یافته در طی دوره نگهداری در یخچال تأثیر مثبت دارد و دوره ماندگاری آن را افزایش می‌دهد.

کلیدواژه‌ها: کپور معمولی، سیستم بیوفلک، کیفیت گوشت، منابع کربنی

تاریخ دریافت: ۹۵/۰۹/۳۰

تاریخ پذیرش: ۹۶/۰۹/۲۱

*نویسنده مسئول: e.gerami@urmia.ac.ir

مقدمه

پرورش متراکم آبزیان با چالش‌هایی مانند محدودیت استفاده از آب و زمین، مشکلات زیست‌محیطی ناشی از پساب پرورش آبزیان، مدیریت بهداشت و امنیت زیستی مواجه است [1-3]. برای کاهش مشکلات فوق و توسعه پایدار آبی‌پروری، وجود یک سیستم پرورشی نسبتاً جدید و جایگزین ضروری به‌نظر می‌رسد. در دهه اخیر به‌کارگیری فناوری بیوفلک (Biofloc) با هدف کاهش استفاده از منابع طبیعی نقش موثری در توسعه پایدار آبی‌پروری داشته است [4].

سیستم بیوفلک استفاده از میکروارگانیسم‌هایی مانند باکتری‌های هتروتروف، جلبک‌ها، زئوپلانکتون‌های غذایی و آغازیان است که مواد دفعی آبزیان پرورشی و غذای خورده نشده در استخرها را

تجزیه و مصرف می‌کنند [5]. در این سیستم با اضافه‌کردن منابع مختلف کربنی با توجه به میزان نیتروژن محیط و تنظیم نسبت کربن به نیتروژن، محیط پرورشی برای رشد باکتری‌های هتروتروف و در نتیجه تکمیل زنجیره غذایی (آغازیان، جلبک‌ها و زئوپلانکتون‌های کوچک) در محیط بیوفلک آماده می‌شود و در نتیجه با مصرف مواد زاید استخرها و تصفیه آب، موجب کاهش تعویض آب، افزایش امنیت زیستی مزرعه و تولید غذا برای آبزیان پرورشی می‌شود [5, 6]. تأثیرات مثبت استفاده از این سیستم در رشد و بازماندگی آبزیان، تقویت باکتری‌های مفید روده و تقویت سیستم ایمنی، بیانگر موفقیت‌آمیز بودن استفاده از آن برای پرورش آبزیان است [4, 7].

ماهی کپور معمولی (*Cyprinus carpio*) یکی از گونه‌های مهم گرمابی و همه‌چیزخوار است که به‌دلیل داشتن توانایی‌هایی مانند رشد سریع، مقاومت بالا در برابر دستکاری‌های محیطی و عوامل بیماری‌زا، گزینه خوبی برای پرورش در این سیستم است. همچنین با توجه به وقوع خشکسالی‌ها و کمبود منابع آبی در ایران، پرورش متراکم این گونه، ضمن صرفه‌جویی در مصرف آب و غذا، بخش بزرگی از نیاز جامعه به منابع پروتئینی را رفع خواهد کرد. اولین بار استفاده از سیستم بیوفلک در پرورش فوق متراکم کپور معمولی به‌وسیله بخشی و همکاران در سال ۲۰۱۴ گزارش شد، در این تحقیق از منبع کربنی ملاس برای راه‌اندازی سیستم استفاده و تأثیرات استفاده از این منبع در سیستم بیوفلک بر کاهش مصرف غذای کنسانتره در پرورش فوق متراکم بچه ماهیان کپور معمولی بررسی شد [8]. تاکنون مطالعات متعددی برای پرورش ماهیان مختلف در سیستم بیوفلک مانند کپور معمولی [8] ماهی تیلاپیا [4] (*Oreochromis niloticus*) و کپور ماهی روهو [3] (*Labeo rohita*) انجام شده است [3, 4, 8]. نکته مهم این است که کیفیت گوشت ماهی تحت تأثیر عوامل مختلفی مانند نوع تغذیه و مواد خوراکی مصرف‌شده برای پرورش قرار دارد [9]. فلوک‌های میکروبی تولیدشده در سیستم بیوفلک، به‌عنوان غذا توسط کپور معمولی مصرف می‌شوند، به‌طوری که در این سیستم، مصرف جیره تجاری ۲۵٪ کاهش می‌یابد [8]. گوشت ماهی در مقایسه با گوشت قرمز، به‌دلیل داشتن مقادیر بالاتر اسیدهای چرب غیراشباع، اسیدآمین‌ها آزاد، مواد نیتروژن‌دار فزاینده و pH بالاتر، بیشتر مستعد فساد هستند به‌طوری که در طول دوره نگهداری ماهی، کیفیت آن به‌سرعت کاهش پیدا می‌کند. واکنش‌های شیمیایی و آنزیمی از دلایل اولیه افت کیفیت بوده در حالی که فساد میکروبی گوشت در پایان دوره نگهداری رخ می‌دهد [10]. بنابراین یکی از جنبه‌های مهم در رابطه با کیفیت ماهی‌ها تغییرات کیفی آنها در طول دوره نگهداری است. با توجه به این که هدف اصلی پرورش آبزیان، عرضه آنها به‌عنوان محصول به بازار است، تاکنون اطلاعاتی از ویژگی کیفی گوشت ماهیان پرورش‌یافته در سیستم بیوفلک موجود نیست. بنابراین مطالعه در مورد تأثیرات استفاده از این سیستم روی کیفیت گوشت ماهیان کپور معمولی نقش بسزایی در معرفی آن به‌عنوان یک سیستم استاندارد برای تولید کپور ماهیان با کیفیت دارد.

این تحقیق با هدف بررسی کیفیت گوشت ماهیان کپور معمولی پرورش‌یافته در سیستم بیوفلک طی دوره نگهداری در یخچال، انجام شد.

مواد و روش‌ها

در این مطالعه تجربی، ۳۰۰ قطعه بچه ماهی کپور معمولی با میانگین وزنی 22.5 ± 0.2 گرم از یکی از کارگاه‌های تکثیر و پرورش

(قابل پذیرش) "سه"، نامطلوب "دو"، خیلی نامطلوب "یک" امتیاز دادند. به منظور ارزیابی رنگ ماهیان، دستگاه رنگ سنج CR 400 (Konica Minolta؛ ژاپن) استفاده شد. پس از عکس برداری اولیه بلافاصله بعد از مرگ ماهی، مقادیر روشنایی (L^*)، زردی (b^*) و قرمزی (a^*) با دستگاه مجهز به رایانه تعیین شد. فاکتورهای تهرنگ (Hue) و فام (Chroma) نیز براساس رابطه‌های $H^{\circ}ab = \arctan(b^*/a^*)$ و $C^{\circ}_{ab} = (a^{*2} + b^{*2})^{1/2}$ محاسبه شدند [15].

سولفیدریل فعال براساس روش رودریگر و همکاران با تغییرات انجام شد و نتایج نهایی بر حسب میکرومول بر گرم بافت گزارش شد [16]. همچنین میزان پپتیدهای محلول در تری کلرواستیک اسید براساس روش بیورت ارزیابی و نتایج براساس میکرومول تیروزین بر گرم نمونه بیان شد [17]. میزان تیوباریتوریک اسید نیز به صورت میلی گرم مالون آلدئید بر کیلوگرم نمونه بیان شد [18]. به منظور بررسی اختلاف‌های آماری بین فاکتورهای کیفی ماهی‌ها در طول زمان، شاخص‌های کیفی و زمان به طور مجزا بررسی شدند. درصد آفت پخت طبق روش هونگ و همکاران سنجش و در نهایت و براساس رابطه زیر محاسبه شد [19]:

$$\text{درصد آفت پخت} = \frac{\text{وزن قبل از پخت} - \text{وزن بعد از پخت}}{\text{وزن قبل از پخت}} \times 100$$

برای بررسی نرمال بودن توزیع داده‌ها از آزمون کولموگروف-اسمیرنوف و برای مقایسه میانگین داده‌ها از آزمون چنددامنه‌ای دانکن استفاده شد. نتایج در قالب طرح کاملاً تصادفی با استفاده از آنالیز واریانس یک طرفه تحلیل شدند. ارزشیابی حسی شاخص‌های مرتبط با آزمون تعقیبی توکی و تجزیه و تحلیل داده‌ها با نرم افزار SPSS 21 انجام شد.

یافته‌ها

از نظر طعم پایین‌ترین کیفیت در تیمار ملاس ($3/23 \pm 0/25$) مشاهده شد که این اختلاف در مقایسه با سایر تیمارها معنی‌دار بود ($p < 0/05$). در حالی که بین سایر پارامترهای کیفی گوشت پخته (رنگ، بو و پذیرش کلی) هیچ گونه اختلاف معنی‌داری بین تیمارها مشاهده نشد ($p > 0/05$; جدول ۱).

جدول ۱) مقایسه میانگین آماری ارزشیابی حسی فیله ماهیان پخته، تیمارهای مختلف بچه‌ماهیان کپور معمولی پس از دوره پرورش

گروه‌های مختلف	طعم	رنگ	بو	پذیرش کلی
گروه شاهد	$4/4 \pm 1/00^b$	5 ± 0^a	$4/66 \pm 0/57^a$	$4/67 \pm 0/30^a$
گروه ملاس	$3/23 \pm 0/25^a$	5 ± 0^a	$4/63 \pm 0/57^a$	$4/25 \pm 0/39^a$
گروه شکر	$4/70 \pm 0/36^b$	5 ± 0^a	$4/33 \pm 0/57^a$	$4/67 \pm 0/29^a$
گروه نشاسته	$4/93 \pm 0/11^b$	5 ± 0^a	$4/72 \pm 0/38^a$	$4/86 \pm 0/17^a$

حروف متفاوت در هر ستون بیانگر اختلاف معنی‌دار میان تیمارهای مختلف است.

از نظر شاخص روشنایی (L^*)، زردی (b^*)، همچنین فاکتورهای تهرنگ (Hue) و فام (Chroma) هیچ گونه اختلاف معنی‌داری بین تیمارهای مختلف پرورشی مشاهده نشد ($p > 0/05$). در حالی که تیمار شاهد و تیمار بیوفلک ملاس به ترتیب کمترین ($-0/49 \pm 0/50$) و بیشترین ($-0/60 \pm 0/38$) شاخص قرمزی رنگ (a) را داشتند ($p < 0/05$; جدول ۲).

استان گیلان تهیه و به دانشگاه ارومیه منتقل شدند. همزمان با دوره سازگاری کپورماهیان، برای ایجاد سیستم بیوفلک، حوضچه‌های ۹۰ لیتری فایبرگلاس با استفاده از پساب آنها (آبگیری ۷۰ لیتر) پر شدند. قبل از شروع آزمایش، درصد کربن موجود در منابع کربنی با استفاده از دستگاه CHN آنالایزر سنجیده شد، این میزان برای منابع کربنی ملاس، شکر و نشاسته به ترتیب برابر با ۲۶/۹، ۴۱/۸ و ۴۱/۴٪ بود. به علاوه، نسبت اپتیمیم کربن به نیتروژن، برای رشد میکروارگانیسم‌های موجود در سیستم بیوفلک ۲۰ است [5]. بنابراین براساس روش وونملیچ میزان استفاده از ملاس، شکر و نشاسته به ازای اگریم جیره مورد استفاده در تغذیه ماهی (۳۴٪ پروتئین و ۵٪ چربی) به ترتیب ۰/۷۸، ۰/۵۰ و ۰/۵۱ اگریم، محاسبه شد. در نهایت برای ایجاد سیستم، منبع کربنی اضافه و محیط حاصل به شدت هوادهی شد. پس از گذشت یک هفته، مقادیر آمونیاک، نیتريت، نیترات و کل مواد معلق جامد (TSS) موجود در محیط بیوفلک به ترتیب با استفاده از کیت‌های مربوطه (Palintest؛ انگلستان) و کاغذ صافی واتمن اندازه‌گیری شد. پس از حصول اطمینان از صفرشدن غلظت ترکیبات زاید نیتروژن دار و رسیدن حجم بیوفلک یا مواد معلق جامد حدوداً به ۳۰۰ میلی گرم در لیتر [11]، ماهی‌ها به حوضچه‌های پرورشی انتقال و به طور تصادفی در ۱۲ حوضچه فایبرگلاس با حجم آبگیری ۷۰ لیتر و با تراکم ۲۵ قطعه ماهی در هر حوضچه توزیع شدند [12]. در مطالعه بخشی و همکاران [8] مشاهده شد که این سیستم از طریق بازیافت غذای خورده نشده، می‌تواند ۲۵٪ غذای مورد نیاز کپور معمولی را تولید کند. بنابراین، محاسبه میزان جیره غذایی تجاری روزانه براساس ۳٪ وزن بدن صورت گرفت، ولی همان‌طور که در تیمارهای پرورشی هم اشاره شده است، فقط ۷۵٪ غذای محاسبه شده مورد تغذیه ماهیان قرار گرفت. این غذا حاوی ۳۴٪ پروتئین و ۱۰/۵٪ چربی (کارخانه فرادانه) بود و غذاهای در ۳ وعده در ساعات ۸، ۱۳ و ۱۸ انجام شد.

بنابراین پژوهش حاضر به مدت ۹ هفته و شامل چهار تیمار با سه تکرار به شرح، ۱) تغذیه با ۷۵٪ جیره کنسانتره و تعویض آب حداقل ۳۰٪ در شبانه روز (شاهد)، ۲) تغذیه با ۷۵٪ جیره کنسانتره+بیوفلک (ملاس چغندر قند)، ۳) تغذیه با ۷۵٪ جیره کنسانتره+بیوفلک (شکر) و ۴) تغذیه با ۷۵٪ جیره کنسانتره+بیوفلک (نشاسته ذرت)، بود.

آب حوضچه پرورشی ماهیان تیمار شاهد و سه تیمار دیگر روزانه به ترتیب حدود ۳۰ و ۱٪ حجم آب مخزن پرورشی با آب تازه تعویض می‌شد. در پایان دوره پرورش، کپورماهیان صید و پس از رفع جمود (پس از گذشت حدود ۱۲ ساعت نگهداری در یخ)، برای انجام آزمایش‌های کیفی گوشت آنها طی دوره ماندگاری، به دمای ۴°C منتقل شدند. برای هر تیمار ۳۰ قطعه ماهی شکم‌پر با میانگین وزنی $49/7 \pm 2/2$ (هر تکرار ۱۰ قطعه) در نظر گرفته شد [13]. کیفیت ماهیان با شاخص‌های ارزشیابی حسی و رنگ بلافاصله پس از مرگ آنها انجام و آزمایش‌های سولفیدریل، پپتیدهای محلول در تری کلرواستیک اسید، مالون دی‌آلدئید و آفت پخت هر ۴ روز یکبار و به مدت ۱۶ روز بررسی شد.

آزمایش‌های حسی و کیفی گوشت: ارزشیابی حسی گوشت ماهیان پخته، براساس روش جلایان و همکاران انجام شد [14]. به منظور بررسی این شاخص، ۱ ساعت پس از مرگ کپورماهیان در دمای ۹۸°C به مدت ۴۰ دقیقه بخار پز شدند. سپس ۱۰ نفر پانل آموزش دیده به خواص حسی ماهی پخت شده مانند طعم، رنگ، بو و پذیرش کلی به شرح عالی "پنج"، خوب "چهار"، نسبتاً خوب

جدول ۲) مقایسه میانگین آماری پارامترهای رنگ سنجی پوست تیمارهای مختلف پس از دوره پرورش

گروه‌های مختلف	روشنایی	قرمزی رنگ	زردی	ته رنگ	فام
گروه شاهد	۶۵/۶۹±۴/۳ ^a	۱/۴۹±۰/۵ ^a	۸/۹۷±۰/۸۹ ^a	۸۰/۴۵±۳/۲۹ ^a	۹/۱۱±۰/۸۸ ^a
گروه ملاس	۶۵/۰۳±۵/۴۳ ^a	۰/۶۰±۰/۳۸ ^b	۸/۵۱±۰/۸۲ ^a	۸۶/۰۳±۲/۳۳ ^a	۸/۵۴±۰/۸۴ ^a
گروه شکر	۶۸/۹۷±۳/۱۲ ^a	۱/۳۹±۰/۴۶ ^{ab}	۸/۴۸±۰/۸۰ ^a	۸۰/۴۳±۳/۸۶ ^a	۸/۶۰±۰/۷۲ ^a
گروه نشاسته	۷۰/۸۴±۱/۴ ^a	۱/۰۱±۰/۶۴ ^{ab}	۹/۹۴±۱/۵۱ ^a	۸۴/۱۶±۳/۸۴ ^a	۱۰/۰۰±۱/۵۱ ^a

حروف متفاوت در هر ستون بیانگر اختلاف معنی‌دار آماری بین تیمارهای مختلف است.

در مجموع با افزایش دوره ماندگاری میزان سولفیدریل در نمونه‌ها کاهش یافت و در همه تیمارها تا دوازدهمین روز تفاوت معنی‌داری نشان نداد ($p > 0.05$)، اما اختلاف معنی‌دار میزان سولفیدریل بین تمام روزهای مورد مطالعه با روز شانزدهم قابل مشاهده بود ($p < 0.05$; جدول ۳). همچنین، بیشترین میزان سولفیدریل بررسی‌شده در روزهای چهارم و شانزدهم آزمایش در تیمار بیوفلوک ملاس مشاهده شد که این اختلاف در مقایسه با سایر تیمارها معنی‌دار بود ($p < 0.05$).

جدول ۳) مقایسه میانگین آماری مقادیر سولفیدریل (میکرومول بر گرم بافت) تیمارهای مختلف طی دوره ماندگاری (روز)

گروه‌های مختلف	روز صفر	روز چهارم	روز هشتم	روز دوازدهم	روز شانزدهم
گروه شاهد	۳/۷۶±۰/۰۹ ^{ab}	۳/۶۶±۰/۳۳ ^{ab}	۳/۵۳±۰/۵۳ ^{ab}	۳/۲۸±۰/۵۵ ^{ab}	۰/۹۳±۰/۱۲ ^{aa}
گروه ملاس	۳/۸۸±۰/۱۳ ^{ab}	۳/۸۵±۰/۰۵ ^{bb}	۳/۶۲±۰/۶۸ ^{ab}	۳/۶۷±۰/۱۷ ^{ab}	۱/۵۴±۰/۳۵ ^{ba}
گروه شکر	۳/۴۶±۰/۵۴ ^{ab}	۳/۳۵±۰/۲۳ ^{ab}	۲/۹۰±۰/۳۸ ^{ab}	۳/۲۷±۰/۳۶ ^{ab}	۱/۰۶±۰/۲۳ ^{aa}
گروه نشاسته	۳/۸۷±۰/۱۸ ^{ab}	۳/۷۱±۰/۲۶ ^{ab}	۳/۴۵±۰/۳۱ ^{ab}	۳/۸۲±۰/۲۲ ^{ab}	۰/۸۲±۰/۱۶ ^{aa}

حروف بزرگ غیرمشابه در هر ستون بیانگر اختلاف معنی‌دار آماری بین تیمارهای مختلف در یک روز و حروف کوچک متفاوت در هر سطر بیانگر اختلاف معنی‌دار آماری یک تیمار، در روزهای مختلف است.

با افزایش دوره ماندگاری، کاهش معنی‌دار در تری کلرواستیک‌اسید در سایر تیمارها مشاهده شد ($p < 0.05$). در اولین و هشتمین روز آزمایش هیچ گونه اختلاف معنی‌داری بین سایر تیمارها مشاهده نشد ($p > 0.05$). در همه تیمارها افزایش معنی‌دار میزان پپتیدهای محلول در تری کلرواستیک‌اسید در چهارمین روز آزمایش نسبت به روز صفر مشاهده شد ($p < 0.05$). همچنین کمترین میزان پپتیدهای محلول در تری کلرواستیک‌اسید در دوازدهمین روز آزمایش در تیمار بیوفلوک شکر (۳/۸۴±۰/۱۳ میکرومول بر گرم بافت) مشاهده شد، گرچه این اختلاف در مقایسه با تیمار بیوفلوک نشاسته معنی‌دار نبود ($p > 0.05$). در انتهای آزمایش نیز بالاترین میزان پپتیدهای محلول در تری کلرواستیک‌اسید در تیمار شاهد (۰/۳۸±۰/۰۲ میکرومول بر گرم بافت) مشاهده شد و این اختلاف در

جدول ۴) مقایسه میانگین آماری درصد اُفت پخت تیمارهای مختلف طی دوره ماندگاری (روز)

گروه‌های مختلف	روز صفر	روز چهارم	روز هشتم	روز دوازدهم	روز شانزدهم
گروه شاهد	۲۴/۹۲±۱/۰۶ ^{Bab}	۲۸/۶۶±۲/۰۸ ^{Ab}	۴۱/۰۰±۲/۹۴ ^{Bc}	۱۹/۳۳±۲/۰۸ ^{Aa}	۲۰/۰۰±۵/۱۹ ^{Aa}
گروه ملاس	۲۰/۷۴±۱/۶۱ ^{Aab}	۳۰/۶۶±۷/۷۶ ^{Abc}	۳۸/۶۰±۰/۶۵ ^{ABc}	۱۷/۶۶±۳/۵۱ ^{Aa}	۲۸/۳۳±۱/۰۵ ^{Aabc}
گروه شکر	۲۲/۰۲±۱/۲۳ ^{Aa}	۲۶/۶۶±۷/۶۳ ^{Aab}	۳۷/۷۰±۱/۲۲ ^{Ab}	۳۲/۶۶±۱۱/۹۳ ^{Aab}	۲۵/۶۶±۲/۳۰ ^{Aab}
گروه نشاسته	۲۲/۷۲±۱/۱۹ ^{Aba}	۱۸/۶۶±۷/۵۰ ^{Aa}	۳۶/۴۶±۰/۴۶ ^{Ab}	۲۰/۶۶±۸/۷۳ ^{Aa}	۲۷/۰۰±۶/۵۵ ^{Aab}

حروف بزرگ غیرمشابه در هر ستون بیانگر اختلاف معنی‌دار آماری بین تیمارهای مختلف در یک روز و حروف کوچک متفاوت در هر سطر بیانگر اختلاف معنی‌دار آماری یک تیمار، در روزهای مختلف است.

در تیمار شاهد میزان تیوباربیتوریک‌اسید با افزایش دوره ماندگاری افزایش یافت، به‌طوری که بیشترین میزان آن در شانزدهمین روز آزمایش (۲/۵۴±۰/۴۱ میلی‌گرم مالون‌آلدئید بر کیلوگرم گوشت) مشاهده شد و این اختلاف در مقایسه با سایر روزها معنی‌دار بود ($p < 0.05$). در حالی که در تیمارهای بیوفلوک با افزایش دوره ماندگاری، میزان TBA کاهش یافت و کمترین میزان آن در انتهای دوره آزمایش (روز شانزدهم) مشاهده شد که این اختلاف در مقایسه با تیمار شاهد نیز معنی‌دار بود ($p < 0.05$). در اولین روز آزمایش نیز بیشترین میزان تیوباربیتوریک‌اسید در تیمار بیوفلوک ملاس (۱/۷۶±۰/۲۰ میلی‌گرم مالون‌آلدئید بر کیلوگرم گوشت) مشاهده شد و این اختلاف در مقایسه با دیگر تیمارهای بیوفلوک معنی‌دار بود ($p < 0.05$). در حالی که در انتهای دوره آزمایش کمترین میزان TBA در این تیمار مشاهده شد و با سایر تیمارهای حاوی بیوفلوک تفاوت معنی‌داری نداشت، اما این اختلاف در مقایسه با تیمار شاهد معنی‌دار بود ($p < 0.05$; جدول ۵).

جدول ۴) مقایسه میانگین آماری مقادیر پپتیدهای محلول در تری کلرواستیک‌اسید (میکرومول بر گرم بافت) تیمارهای مختلف طی دوره ماندگاری (روز)

گروه‌های مختلف	روز صفر	روز چهارم	روز هشتم	روز دوازدهم	روز شانزدهم
گروه شاهد	۶/۹۵±۲/۴۸ ^{Ac}	۲۰/۰۹±۱/۴۲ ^{Ae}	۱۳/۱۴±۰/۵۱ ^{Ad}	۴/۳۸±۰/۲۲ ^{Bb}	۰/۳۸±۰/۰۲ ^{Ba}
گروه ملاس	۷/۸۷±۲/۸۸ ^{Ac}	۲۰/۵۰±۱/۴۹ ^{Ae}	۱۴/۳۶±۱/۴۴ ^{Ad}	۴/۶۰±۰/۳۵ ^{Bb}	۰/۲۰±۰/۰۰۱ ^{Aa}
گروه شکر	۵/۸۰±۱/۶۷ ^{Ac}	۲۰/۶۳±۱/۰۰ ^{Ae}	۱۴/۹۶±۱/۳۳ ^{Ad}	۳/۸۴±۰/۱۳ ^{Ab}	۰/۲۳±۰/۰۱ ^{Aa}
گروه نشاسته	۵/۴۸±۰/۶۹ ^{Ab}	۱۹/۵۱±۲/۱۸ ^{Ad}	۱۴/۹۹±۰/۱۳ ^{Ac}	۴/۳۰±۰/۲۹ ^{Ab}	۰/۲۳±۰/۰۱ ^{Aa}

حروف بزرگ غیرمشابه در هر ستون بیانگر اختلاف معنی‌دار آماری بین تیمارهای مختلف در یک روز و حروف کوچک متفاوت در هر سطر بیانگر اختلاف معنی‌دار آماری یک تیمار، در روزهای مختلف است.

جدول ۵) مقایسه میانگین آماری مقادیر تیوباربیتوریک‌اسید (میلی‌گرم مالون‌آلدئید بر کیلوگرم گوشت) تیمارهای مختلف طی دوره ماندگاری (روز)

گروه‌های مختلف	روز صفر	روز چهارم	روز هشتم	روز دوازدهم	روز شانزدهم
گروه شاهد	۱/۴۷±۰/۲۹ ^{ABa}	۰/۸۷±۰/۰۶ ^{Aab}	۱/۰۹±۰/۱۵ ^{Aa}	۰/۹۹±۰/۰۵ ^{Ab}	۲/۵۴±۰/۴۱ ^{Bc}
گروه ملاس	۱/۷۶±۰/۲۰ ^{Bb}	۰/۸۷±۰/۰۴ ^{Ac}	۱/۱۶±۰/۰۳ ^{Abc}	۰/۹۹±۰/۰۸ ^{Ad}	۰/۱۸±۰/۰۱ ^{Aa}
گروه شکر	۱/۱۱±۰/۰۴ ^{Ab}	۰/۸۵±۰/۰۳ ^{Abc}	۱/۰۸±۰/۰۳ ^{Abc}	۱/۰۱±۰/۰۸ ^{Ac}	۰/۵۸±۰/۰۲ ^{Aa}
گروه نشاسته	۱/۲۵±۰/۰۹ ^{Aab}	۰/۹۲±۰/۰۵ ^{Ab}	۱/۱۲±۰/۲۹ ^{Ab}	۱/۱۰±۰/۱۸ ^{Ab}	۰/۶۱±۰/۱۵ ^{Aa}

حروف بزرگ غیرمشابه در هر ستون بیانگر اختلاف معنی‌دار آماری بین تیمارهای مختلف در یک روز و حروف کوچک متفاوت در هر سطر بیانگر اختلاف معنی‌دار آماری یک تیمار، در روزهای مختلف است.

در اولین و هشتمین روز آزمایش بیشترین میزان اُفت پخت در تیمار شاهد مشاهده شد و این اختلاف در مقایسه با سایر تیمارها معنی‌دار بود ($p < 0.05$). اگرچه این اختلاف در روز هشتم، با بیوفلوک ملاس معنی‌دار نبود ($p > 0.05$; جدول ۶).

نیز تاثیر مثبتی خواهد داشت. در مطالعه حاضر نیز به نظر می‌رسد فلوک‌های میکروبی سیستم بیوفلک پروبیوتیک هستند که در پایان دوره پرورش تاثیرات مثبتی روی ویژگی‌های حسی و کیفی گوشت کپور گذاشتند، مانند جنس اکتینوباکتیریا که از باکتری‌های پروبیوتیک شناخته شده است. اگر چه افزایش ماندگاری گوشت آزیان با استفاده از پروبیوتیک‌ها از نظر علمی ثابت شده است [25]، ولی تاکنون اطلاعات جامعی مبنی بر سنجش فاکتورهای بیوشیمیایی مرتبط با ماندگاری گوشت ماهیان پرورش یافته در سیستم بیوفلک (به‌ویژه فاکتورهای سنجش شده در این تحقیق) گزارش نشده است. در این تحقیق مشخص شد، هر چند پرورش ماهیان در سیستم بیوفلک بر رنگ پوست ماهیان تاثیر معنی‌دار نداشت اما استفاده از شکر و نشاسته موجب روشن شدن رنگ پوست ماهیان شد.

در مجموع با افزایش دوره ماندگاری میزان سولفیدریل در سایر نمونه‌ها کاهش یافت؛ اما در انتهای دوره ماندگاری، میزان سولفیدریل تیمار بیوفلک ملاس در مقایسه با سایر تیمارها در سطح مطلوب‌تری بود. در مطالعه‌ای با بررسی سولفیدریل کل، سولفیدریل فعال و پیوندهای دی‌سولفید پودر پروتئین ماهی کیلکا گزارش شد که سنجش سولفیدریل فعال شاخصی مطمئن برای بررسی کیفیت پروتئین ماهی و ارزیابی اکسایش آن است. در بررسی این پژوهشگران با اکسایش پروتئین از میزان سولفیدریل فعال کاسته شد و پیوندهای دی‌سولفید افزایش یافت [13]. کاهش در میزان سولفیدریل کل می‌تواند در ارتباط با کاهش سیستمین همراه با تشکیل ترکیبات غیرمحلول باشد [26]. در طول دوره نگهداری ماهی، دنا توره شدن پروتئین‌ها منجر به اکسیداسیون گروه تیول شده و همزمان با آن، گروه‌های سولفیدریل میوزین در معرض اکسیداسیون قرار گرفته و در واکنش‌های تعویض سولفیدریل دی‌سولفید شرکت و در نهایت به دنا توره شدن و تشکیل اجتماعات سنگین مولکولی کمک می‌کنند. در مجموع، طی دوره نگهداری در یخچال تغییرات در شکل پروتئین‌ها رخ داده و این فرآیند موجب ادامه روند ظهور و مدفون شدن گروه‌های سولفیدریل می‌شود. وضعیت بهتر تیمار ملاس نسبت به سایر تیمارها را می‌توان به خاصیت آنتی‌اکسیدانی فسفات‌ها و به‌علاوه خواص پروبیوتیک باکتری‌های تشکیل‌دهنده در آن نسبت داد. علاوه بر این بوسما و وردجن [27] پس از مطالعه سیستم بیوفلک، اذعان داشتند توده‌های میکروبی مورد استفاده توسط آبی پرورشی سرشار از ویتامین‌ها و مواد معدنی بوده که قابلیت آنتی‌اکسیدانی ویتامین‌ها به‌ویژه ویتامین C نیز ثابت شده است [28]. بنابراین کاهش اکسایش پروتئین ماهیان پرورش داده شده در سیستم بیوفلک ملاس را می‌توان به غنی بودن این سیستم از ترکیبات حاوی خاصیت پروبیوتیک و همچنین ویتامین C نسبت داد. از دیگر مزایای سیستم بیوفلک می‌توان به تولید یا تجمع پلی‌بتا هیدروکسی بوتیرات و همچنین پلی‌فسفات‌ها در ترکیبات باکتریایی اشاره کرد. در این راستا، کرب و همکاران [7] اذعان داشتند، ۵ تا ۱۸٪ وزن خشک بیوفلک را پلی‌بتا هیدروکسی بوتیرات تشکیل می‌دهد، در همین مطالعه، تاثیرات ضد میکروبی این پلیمر روی باکتری‌های متعدد تایید شده و نقش آنتی‌اکسیدانی پلی‌فسفات‌ها و تاثیر آنها بر افزایش ماندگاری گوشت ماهی نیز به اثبات رسیده است [29]. بنابراین میزان سولفیدریل کمتر تیمارهای پرورش یافته در سیستم بیوفلک می‌تواند با میزان ترکیبات پلی‌فسفات بیشتر آنها نسبت به تیمار شاهد در ارتباط باشد.

این تحقیق با هدف بررسی کیفیت گوشت ماهیان کپور معمولی پرورش یافته در سیستم بیوفلک طی دوره نگهداری در یخچال انجام شد.

در تحقیق حاضر، از نظر طعم، پایین‌ترین کیفیت در تیمار ملاس مشاهده شد که این اختلاف در مقایسه با سایر تیمارها معنی‌دار بود. در حالی که بین سایر پارامترهای کیفی گوشت پخته (رنگ، بو و پذیرش کلی) هیچ گونه اختلاف معنی‌داری بین سایر تیمارها مشاهده نشد. در این راستا آقامحمدی و همکاران [20]، اذعان داشتند که ملاس چغندر قند دارای دو نوع شیرین و کمی تلخ است و استفاده از نوع تلخ آن در فرآورده‌های غذایی منجر به ایجاد طعم نامطلوب در محصول تولیدی می‌شود. علاوه بر این نتایج ارزشیابی حسی مطالعه حاضر نیز تاییدکننده این مساله بود. بنابراین توصیه می‌شود ملاس چغندر قند با طعم شیرین در سیستم بیوفلک به کار رود و از استفاده از نوع تلخ آن اجتناب شود، زیرا ملاس تلخ مستقیماً طعم تلخ در گوشت ماهیان پرورش داده شده در این سیستم را ایجاد می‌کند. از نظر سایر شاخص‌های حسی، تیمارهای مورد آزمایش اختلافی با هم نداشتند و همگی امتیاز حسی بیش از ۴ را کسب کردند. همچنین کیفیت تیمارهای پرورش یافته در سیستم بیوفلک مانند تیمار شاهد بود و همه تیمارها امتیاز قابل پذیرش بالای ۴ داشتند.

رنگ محصول از مهم‌ترین عوامل بازارپسندی ماهی محسوب می‌شود. با توجه به اینکه نخستین فاکتور دارای اهمیت برای خرید ماهی، ظاهر و به طبع رنگ ماهی است در این تحقیق رنگ ماهیان کپور معمولی بررسی شد. از نظر شاخص روشنایی، زردی و همچنین فاکتورهای ته رنگ و فام هیچ گونه اختلاف معنی‌داری بین تیمارهای مختلف پرورشی مشاهده نشد. در حالی که تیمار بیوفلک ملاس از لحاظ شاخص قرمزی رنگ پوست وضعیت مطلوب‌تری نسبت به تیمار شاهد داشت. تاثیر پرورش در سیستم بیوفلک بر رنگ پوست ماهیان ممکن است با ترکیبات موثره بر رنگدانه‌های پوست موجود در خوراک ماهیان (بیوفلک) در ارتباط باشد. در این راستا نجدگرمی و همکاران [21] اذعان داشتند که باکتری‌های دارای خاصیت پروبیوتیک، اساس سیستم بیوفلک را تشکیل می‌دهند. از سوی دیگر براساس مطالعات عبداللہی و همکاران [22]، قرمزی رنگ گوشت وابسته به حضور یون Fe^{+3} و کنترل اکسیداسیون آن است. از آنجایی که محصولات اکسیداسیون لیپیدها موجب افزایش اکسیداسیون اکسی‌میوگلوبین و تولید مت‌میوگلوبین می‌شوند، بنابراین حضور پروبیوتیک در جیره با کنترل سرعت واکنش‌های اکسایشی، شدت تخریب رنگ قرمز را می‌تواند کاهش دهد. همچنین پروبیوتیک‌ها با اکسیدکردن کوئین‌های حلقوی و ترکیب با اسید آمینه‌های لیزین، سیستمین، متیونین و تریپتوفان، موجب افزایش پلی‌مریزاسیون میوگلوبین و تشدید رنگ قرمز بافت می‌شوند. نتایج این تحقیق در رابطه با تاثیر پروبیوتیک‌ها، با نتایج حاصل از مطالعات ناصحی و همکاران [23] در گوشت ماکیان، ژنگ و همکاران [24] در آزیان همراستا است. ناصحی و همکاران [23] تاثیر مصرف جیره حاوی پروبیوتیک بر ویژگی‌های گوشت بلدرچین طی مدت نگهداری را بررسی کردند، نتایج نشان داد که افزودن پروبیوتیک به جیره بلدرچین به دلیل کنترل فعالیت میکروارگانیسم‌ها، کاهش واکنش‌های اکسیداسیون، افزایش جزیی ظرفیت نگهداری آب و بهبود شاخص‌های رنگ گوشت آن، علاوه بر اینکه جایگزین مناسبی برای آنتی‌بیوتیک است، به نظر می‌رسد بر کیفیت گوشت

نبوده است. در طول فرآیند پخت، پس از حرارت دیدن گوشت، پروتئین‌های میوفیبریل غیرطبیعی شده و در نهایت موجب تخریب ساختار سلول‌های عضلانی می‌شود و به دنبال آن پروتئین‌های سارکوپلاسمیک و کلاژن‌های دناتوره شده از درون آن خارج و موجب کاهش وزن می‌شوند^[33]. علاوه بر این، طی اُفت وزن (اُفت پخت) ترکیبی از مواد محلول در آب موثر بر ارزش غذایی گوشت (شامل، ویتامین‌ها، اسیدهای آمینه، اسیدهای چرب و غیره) نیز به همراه آب از گوشت خارج می‌شوند. فرآیند پخت نه تنها موجب اُفت وزن شده بلکه تغییر خواص کیفی گوشت را نیز به همراه دارد و بر خصوصیات بافتی و ترموفیزیکی آن (محتوی رطوبت، دانسیته، رسانایی گرمایی، حجم و غیره) هم تاثیر می‌گذارد. در مجموع اُفت پخت موجب کاهش ارزش اقتصادی گوشت می‌شود^[19]. در تحقیق حاضر در روز صفر، تیمار شاهد میزان اُفت پخت بیشتری نسبت به تیمارهای بیوفلوک نشان داد. ترکیبات فسفات به موجب افزایش ظرفیت نگهداری آب گوشت شده^[29] و می‌توانند سبب کاهش اُفت پخت شوند. انتهای دوره ماندگاری سایر تیمارها از لحاظ اُفت پخت در سطح یکسانی بودند، گرچه در روز صفر و هشتم آزمایش، درصد اُفت پخت تیمار شاهد بیشتر از سایر تیمارها بود. در این راستا ژانو و همکاران^[34] اذعان داشتند که استفاده از ترکیبات دارای خاصیت آنتی‌اکسیدانی برای پرورش ماهی آمور منجر به کاهش اُفت پخت در محصول نهایی شد، زیرا آنتی‌اکسیدان‌ها طی دوره ماندگاری نقش قابل توجهی در کاهش اکسیداسیون چربی‌ها و پروتئین‌ها دارند. با تاثیر آنتی‌اکسیدانی این مواد به‌ویژه بر پروتئین‌ها و به تاخیر انداختن اکسایش آنها می‌توانند سبب کاهش اُفت پخت گوشت شوند. بنابراین هرچه کیفیت پروتئین گوشت بالاتر باشد، طی فرآیند پخت کمتر دناتوره شده و به تبع آن اُفت وزن نیز کمتر خواهد بود. در نتیجه سرشار بودن بیوفلوک از مواد مغذی دارای خاصیت آنتی‌اکسیدانی، برتری گوشت تیمارهای پرورشی نسبت به تیمار شاهد را از نظر اُفت پخت را می‌تواند توجیه کند. در این تحقیق میزان اُفت پخت بالای تیمارهای مورد آزمایش در روز ۸ نگهداری را می‌توان به میزان pH و جمود نعشی گوشت ماهیان (داده‌ها نشان داده نشده‌اند) مرتبط دانست. استفاده از سیستم بیوفلوک نه تنها تاثیر نامطلوبی روی کیفیت گوشت ماهیان پرورشی ندارد، بلکه طی دوره ماندگاری، بسیاری از شاخص‌های کیفی گوشت آنها نسبت به تیمار شاهد دستخوش تغییرات کمتری می‌شود که بیانگر برتری کیفیت گوشت ماهیان پرورش یافته در سیستم بیوفلوک نسبت به سیستم‌های متداول پرورشی است، زیرا بیوفلوک سرشار از مواد مغذی حاوی آنتی‌اکسیدان‌ها، فسفات‌ها و پروبیوتیک‌ها بوده که تغذیه ماهی از آن در نهایت روی کیفیت محصول تولیدی تاثیر مثبت دارد و در دوره ماندگاری آن را افزایش می‌دهد.

نتیجه‌گیری

سیستم بیوفلوک در کیفیت گوشت ماهیان کپور معمولی پرورش یافته طی دوره نگهداری در یخچال تاثیر مثبت دارد و دوره ماندگاری آن را افزایش می‌دهد.

تشکر و قدردانی: از جناب آقای عیسی بهرامی‌فر دانشجوی کارشناسی ارشد فراوری پژوهشکده مطالعات دریاچه ارومیه که در انجام این تحقیق ما را یاری نمودند، کمال سپاس را داریم.
تاییدیه اخلاقی: موردی توسط نویسندگان گزارش نشده است.
تعارض منافع: موردی توسط نویسندگان گزارش نشده است.

هدف از سنجش پپتیدهای محلول در TCA، بررسی تاثیر باکتری‌ها و آنزیم‌های موجود در سیستم بیوفلوک، بر میزان پروتئولیز پروتئین‌های گوشت ماهی بود. با افزایش دوره ماندگاری، کاهش معنی‌دار میزان پپتیدهای محلول در TCA در سایر تیمارها مشاهده، اما در شانزدهمین روز آزمایش با مقایسه تیمارهای آزمایشی بیشترین میزان پپتیدهای محلول در TCA در تیمار شاهد دیده شد. مقادیر پپتیدهای محلول در TCA نشانگر تخریب پروتئین و شکسته شدن آن در اثر هیدرولیز آنزیمی یا اسیدی است^[22]. در مطالعه حاضر نیز سنجش فاکتورهای بیوشیمیایی روی ماهیان شکمپر (عدم تخلیه امعا و احشا) صورت گرفت. باکتری‌ها و آنزیم‌های درون گوشت و محوطه شکمی ماهی‌های مورد آزمایش موجب تغییرات پروتئولیز در گوشت ماهی شدند. تاکنون گزارشی مبنی بر بررسی پروتئولیز گوشت ماهیان پرورش یافته در سیستم بیوفلوک وجود ندارد. با این حال در تحقیق حاضر تفاوت اندک تیمارهای مورد آزمایش در شاخص پپتیدهای محلول در TCA نشان‌دهنده این موضوع بود که باکتری‌های ایجاد شده در بیوفلوک‌ها تاثیری بر پروتئولیز و شکست پروتئین‌های موجود در گوشت ماهیان تحت تاثیر آنزیم‌ها و آنزیم‌های باکتریایی نداشت. تفاوت ناچیز مقدار پپتیدهای محلول در TCA تیمارهای پرورش یافته در سیستم بیوفلوک با تیمار شاهد نیز موید این ادعا بود.

محصول ثانویه اکسیداسیون اسیدهای چرب غیراشباع، مالون‌آلدئید است که شاخص TBA مربوط به اندازه‌گیری میزان آن است^[30]. سنجش این شاخص براساس واکنش بین تیوباریوتیک اسید و آلدئیدها است که منجر به تشکیل آلکان‌های رنگی شده و جذبشان توسط اسپکتروفتومتر می‌تواند بررسی شود. افزایش مقدار این شاخص از ۳ تا ۴ میلی‌گرم مالون‌آلدئید در کیلوگرم نمونه، به دلیل ایجاد طعم و بوی نامطلوب به عنوان حد محدودکننده دارای قابلیت پذیرش برای مصرف‌کننده تعریف شده است^[31]. مقدار شاخص TBA در تحقیق حاضر بسیار پایین‌تر از محدوده مجاز بود. با توجه به عدم اختلاف معنی‌دار میان میزان چربی فیله ماهی‌های پرورش یافته، تغییرات شاخص TBA نشان‌دهنده تغییرات اکسایش چربی ماهی‌ها بود. با افزایش دوره ماندگاری میزان TBA، در همه تیمارهای بیوفلوک کاهش، اما در تیمار شاهد افزایش یافت. همچنین، در انتهای دوره آزمایش کمترین میزان TBA در تیمار ملاس مشاهده شد. از نتایج جالب توجه بررسی TBA در تحقیق حاضر، مقادیر اندک تیمارهای پرورش یافته در سیستم بیوفلوک نسبت به تیمار شاهد در روز آخر آزمایش بود. تجمع ترکیبات فسفات در سیستم بیوفلوک پرورش ماهی تیلاپیا گزارش شده است^[32]. بنابراین با توجه به ویژگی‌های آنتی‌اکسیدانی فسفات‌ها، می‌توان میزان کمتر اکسایش چربی در تیمارهای پرورش یافته در سیستم بیوفلوک را نسبت به تیمار شاهد توجیه کرد. همچنین بوسما و وردجن^[27] پس از مطالعه سیستم بیوفلوک، اذعان داشتند که توده‌های میکروبی مورد استفاده توسط آبری پرورشی سرشار از ویتامین‌ها و مواد معدنی بوده که قابلیت آنتی‌اکسیدانی ویتامین‌ها به‌ویژه ویتامین C نیز به اثبات رسیده است^[28]. کاهش اکسایش چربی ماهیان پرورش داده شده در سیستم بیوفلوک ملاس را نیز می‌توان به غنی بودن این سیستم از ترکیبات حاوی خاصیت پروبیوتیک و همچنین ویتامین C نسبت داد.

براساس نتایج این مطالعه، تغییرات اُفت پخت همه تیمارها در انتهای دوره ماندگاری نسبت به روز صفر از نظر آماری معنی‌دار

منابع

- 15- Shabanpour B, Rahmanifarah K, Shabani A, Imanpour M, Mowloudi Z. Evaluation of imposed stress levels and meta quality attributes in common Carp affecting pre-slaughter crowding stress and killing procedures. Gorgan: Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources; 2010 Jun. Report No. 89-2-235. [Persian]
- 16- Ellman GD. Tissue sulfhydryl groups. Arch Biochem Biophys. 1959;82(1):70-7.
- 17- Gornall AG, Bardawill CJ, David MM. Determination of serum proteins by means of the biuret reaction. J Biol Chem. 1949 Feb;177(2):751-66.
- 18- Buege JA, Aust SD. Microsomal lipid peroxidation. Methods Enzymol. 1978;52:302-10.
- 19- Hong H, Luo Y, Zhou Z, Bao Y, Lu H, Shen H. Effects of different freezing treatments on the biogenic amine and quality changes of bighead carp (*Aristichthys nobilis*) heads during ice storage. Food Chem. 2013;138(2-3):1476-82.
- 20- Agha Mohammadi B, Ghiyasi Tarzi B, Honarrou D, Delkhosh b. Effects of molasses as a sugar substitute on physico-chemical and sensory properties of oily cake. J Innov Food Technol Sci. 2012;4(2):37-45. [Persian]
- 21- Najdegerami EH, Bakhshi F, Bagherzadeh Lakani F. Effects of biofloc on growth performance, digestive enzyme activities and liver histology of common carp (*Cyprinus carpio* L.) fingerlings in zero-water exchange system. Fish Physiol Biochem. 2016;42(2):457-65.
- 22- Abdollahi Khazaghi M, Rezaei M, Jafarpour Khazaghi A. Gel forming and physico-chemical properties of protein recovered from whole and gutted common kilka (*Clupeonella cultriventris*). J Fish Sci Technol. 2015;4(3):101-16. [Persian]
- 23- Nasehi B, Chaji M, Ghodsi M, Puranian M. Effect of diet containing probiotic on the properties of Japanese quail meat during the storage time. Iran J Nutr Sci Food Technol. 2015;9(4):77-86. [Persian]
- 24- Zhang ZF, Zhou TX, Ao X, Kim IH. Effects of β -glucan and *Bacillus subtilis* on growth performance, blood profiles, relative organ weight and meat quality in broilers fed maize-soybean meal based diets. Livestock Science. 2012;150(1-3):419-24.
- 25- Dobrucka R, Cierpiszewski R. Active and intelligent packaging food -Research and development -A Review. Pol J Food Nutr Sci. 2014;64(1):7-15.
- 26- Jannat alipour H, Shabanpour B, Sadeghi Mahoonak AR, Shabani A. Effects of freezing and two thawing methods on food quality of Persian sturgeon fillets. J Fish Sci Technol. 2013;10(40):11-20. [Persian]
- 27- Bosma RH, Verdegem MCJ. Sustainable aquaculture in ponds: Principles, practices and limits. Livest Sci. 2011;139(1-2):58-68.
- 28- Swatland HJ. How pH causes paleness or darkness in chicken breast meat. Meat Sci. 2008;80(2):396-400.
- 29- Etemadian Y, Shabanpour B, Sadeghi Mahoonak A, Shabani A. Combination effect of phosphate and vacuum packaging on quality parameters of *Rutilus frisii kutum* fillets in ice. Food Res Int. 2012;45(1):9-16.
- 30- Bremner HA, editor. Safety and quality issues in fish processing. New York: CRC Press; 2002.
- 31- Goulas AE, Kontominas MG. Combined effect of light salting, modified atmosphere packaging and oregano essential oil on the shelf-life of sea bream (*Sparus aurata*): Biochemical and sensory attributes. Food Chem. 2007;100(1):287-96.
- 32- Luo G, Gao Q, Wang C, Liu W, Sun D, Li L, et al. Growth, digestive activity, welfare, and partial cost-
- 1- Widanarni, Ekasari J, Maryam S. Evaluation of biofloc technology application on water quality and production performance of Red Tilapia *Oreochromis* sp. Cultured at different stocking densities. Hayati J Biosci. 2012;19(2):73-80.
- 2- Piedrahita RH, Conklin DE. Development of a Recirculation System and Diet for the Culture of California Halibut (*Paralichthys californicus*). Final Report of the University of California Research Project; 2004.
- 3- Ahmad I, Verma AK, Babitha Rani AM, Rathore G, Saharan N, Gora AH. Growth, non-specific immunity and disease resistance of *Labeo rohita* against *Aeromonas hydrophila* in biofloc systems using different carbon sources. Aquaculture. 2016;457:61-7.
- 4- Long L, Yang J, Li Y, Guan Ch, Wu F. Effect of biofloc technology on growth, digestive enzyme activity, hematology, and immune response of genetically improved farmed tilapia (*Oreochromis niloticus*). Aquaculture. 2015;448(1):135-41.
- 5- Avnimelech Y. Bio-filters: The need for a new comprehensive approach. Aquac Eng. 2006;34(3):172-8.
- 6- De Schryver P, Crab R, Defoirdt T, Boon N, Verstraete W. The basics of bio-flocs technology: The added value for aquaculture. Aquaculture. 2008;277(3-4):125-37.
- 7- Crab R, Chielens B, Wille M, Bossier P, Verstraete W. The effect of different carbon sources on the nutritional value of bioflocs, a feed for *Macrobrachium rosenbergii* postlarvae. Aquac Res. 2010;41(4):559-67.
- 8- Bakhshi F. The application of biofloc technology in intensive culture of common carp fingerlings (*Cyprinus carpio* L.) [Dissertation]. Urmia: Urmia University; 2014. [Persian]
- 9- Khoshkholgh MR, Mosapour Shajani M, Mohammadi Baresari M. The Possibility of Partial Replacement of Olive Pomace with Some Dietary Items of Rainbow Trout (*Oncorhynchus mykiss* Walbaum, 1792). J Fish. 2016;69(2):189-200.
- 10- Hedayatifard M. Sensory, chemical, microbial load and fatty acid composition changes of Silver carp (*Hypophthalmichthys molitrix*) after thermal drying process, vacuum packaging and storing in 4°C. Iran Sci Fish J. 2016;24(4):127-43.
- 11- Azim ME, Little DC. The biofloc technology (BFT) in indoor tanks: Water quality, biofloc composition, and growth and welfare of Nile tilapia (*Oreochromis niloticus*). Aquaculture. 2008;283(1-4):29-35.
- 12- Papoutsoglou SE, Mylonakis G, Miliou H, Karakatsouli NP, Chadio S. Effects of background color on growth performances and physiological responses of scaled carp (*Cyprinus carpio* L.) reared in a closed circulated system. Aquac Eng. 2000;22(4):309-18.
- 13- Rahmanifarah K. Protein powder production of common kilka and the possibility of its application in the formulation of pasta [Dissertation]. Gorgan: Gorgan University of Agriculture and Natural Resources; 2014. [Persian]
- 14- Jalili SH, Hamrang Omshi A. Physicochemical and sensory quality changes of surimi from silver carp (*Hypophthalmichthys molitrix*) in frozen storage at -18°C. Iran Sci Fish J. 2011;20(3):33-44. [Persian]

properties. *Elctron J Food Process Preserv*; 2013;5(2): 1-17.

34- Zhao LG, Sun JW, Yang Y, Ma X, Wang YY, Xiang YB. Fish consumption and all-cause mortality: a meta-analysis of cohort studies. *Eur J Clin Nutr*. 2016;70(2):155-61.

effectiveness of genetically improved farmed tilapia (*Oreochromis niloticus*) cultured in a recirculating aquaculture system and an indoor biofloc system. *Aquaculture*. 2014;422-423:1-7.

33- Moosavi-Nasab SM, Moosavi-Nasab M, Mesbahi Gh, Jamalain J, Maghsoudlou Y. Ice-glazing of frozen shrimp using chitosan hydrocolloid for improving its qualitative